

[Hjermind.]

klart, at naar denne Dom er afsagt i Enighed mellem 3 Jurister og 3 Lægmand, er den Vej, man skal gaa i Reaktion deroverfor, alene at gaa til Domstolene, og heri var det ærede Medlem Hr. Busch-Jensen ogsaa enig. I det Parti, jeg tilhører, vender vi os imod ethvert Forsøg paa ved Strejker at paavirke Domstolene. Det maa i hvert Fald være Grundlaget for vort Samfund, at en Dom paaankes til den højeste Instans, hvis der inden for Anklagemyndigheden er Ønske om at faa Dommen prøvet paa ny, men det kan ikke være saaledes, at Domstolene skal søges paavirket ved ulovlige Strejker.

I Anledning af de Bemærkninger, der blev gjort af det ærede Medlem Hr. Lorentzen, vil jeg sige, at det, der i Maj Maaned stod for os, var i og for sig Valget mellem den Straffelov, der blev vedtaget, og som alene sigtede paa at straffe de grovere Forbrydelser og ikke beskæftigede sig med de andre, og saa at give en Straffelov, som straffede et langt større Antal Personer. Professor Stephan Hurwitz, der har været omtalt saa meget ved Diskussionen her i Dag, havde ogsaa dengang et Straffelovsforslag, og dette Straffelovsforslag, som Udvalgets Medlemmer blev bekendt med, gik ud fra en anden Betragtning end det, der blev vedtaget, nemlig at der skulde straffes et betydeligt større Antal Mennesker med betydeligt mildere Straffe, helt ned til Bøde og Hæfte. Efter de Overvejelser, vi har gjort os dengang, og ved de Overvejelser, man har gjort nu, tror jeg, at man har handlet rigtigt ved ikke at udvide Antallet af dem, der skal straffes, til flere, end man har gjort.

Jeg kan med disse Bemærkninger tilside den højtærede Minister, at man i mit Parti vil underkaste Forslaget en grundig og en alvorlig Overvejelse i Udvalget ud fra de Synspunkter, jeg her har fremført.

Robert Mikkelsen: Jeg skal indskrænke mig til at omtale nogle enkelte af dette Lovforslags Bestemmelser. Mit Partis Stilling til disse Bestemmelser vil tilstrækkeligt vise vor Stilling til Lovforslaget i sin Helhed.

I den nugældende Lovs § 3 staar der om Straffene bl. a., at Fængsel skal idømmes fra 4 Aar indtil paa Livstid. Straffen kan dog ikke sættes lavere end det dobbelte af den i Borgerlig Straffelov for vedkommende Handling foreskrevne Mindstestraf. Under formildende Omstændigheder kan Straffen nedsættes til Fængsel i 1 Aar. Hvor Strafnedsættelse er hjemlet, kan

Straffen gaa ned til Fængsel i 30 Dage. Prøvelsladelse kan ikke finde Sted.

Efter Forslaget skal dette ændres, saaledes at Fængsel kan idømmes fra 1 Aar i Stedet for 4 Aar, og Straffen skal kunne nedsættes til Fængsel i 6 Maaneder i Stedet for 1 Aar, f. Eks. naar det drejer sig om unge Mennesker, eller naar Gerningsmanden før eller kort efter den 29. August 1943 har bragt det strafbare Forhold til Ophør. Hvor særlige Hensyn gør sig gældende, kan Straffen baade i disse og i andre Tilfælde nedsættes til de 30 Dage eller helt bortfalde.

Det har altid været saadan, at den Straf, der i Loven angives som Minimumsstraf, i Virkeligheden bliver Normalstraffen for den paagældende Forbrydelse, saa at der skal noget særligt til, før Straffen kommer op over Minimum; og den Ændring, der her er Tale om, betyder altsaa, at hvor Normalstraffen før var 4 Aar, skal den nu være 1 Aar, der hvor Straffen før var 1 Aar, skal den nu kunne gaa ned til 30 Dage, og der hvor der før idømtes 30 Dage, skal Straffen nu kunne bortfalde. Da den tidligere Regel om, at Prøvelsladelse ikke finder Sted, bortfalder efter Forslaget, maa man yderligere regne med, at i de fleste Tilfælde finder der Prøvelsladelse Sted, og den faktiske Straffetid vil derfor normalt blive 9 Maaneder i de Tilfælde, hvor 1 Aars Straffen anvendes, hvilket utvivlsomt kommer til at gælde for langt de fleste Frikorps- og SS-Folk.

For nylig vedtog Rigsdagen en Lovændring, hvorefter de internerede skal løslades, naar de har siddet saa længe, som de kan forventes at blive dømt til, og netop i disse Dage er det 9 Maaneder siden, at det store Antal af Interneringer fandt Sted. Jeg har ud fra disse Betragtninger gennemgaaet de samme Dokumenter, som den sidste Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hjermind, omtalte, og jeg er kommet til det samme Resultat som han. Lovforslagets første og mest iøjnefaldende Resultat vil blive en øjeblikkelig Løsladelse af ca. 7 000 internerede eller dømte Landsforrædere.

Den nugældende Lovs Bestemmelse om, at Straffelovens almindelige Minimumssatser fordobles, naar Forbrydelsen er begaaet for at fremme tyske Interesser eller med lignende landsskadelige Formaal for Øje, udgaar ogsaa efter Forslaget. Det kunde være rimeligt at sammenligne denne Ændring med Bestemmelserne i Loven af 1. Maj 1940, en Lov, der blev vedtaget uden tysk Tryk og i alt væsentligt alene i dansk Interesse. Denne Lov fastsatte nemlig ogsaa en For-